

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ

ΔΙΑΛΕΞΗ 1^η- ΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ

Περιεχόμενα

Περίγραμμα – Ένα περίγραμμα του μαθήματος,

Σημειώσεις – Ένα πρότυπο που παρέχει: το περίγραμμα το μαθήματος; σημειώσεις κλειδιά, αποσπάσματα και περιλήψεις του μαθήματος, και χώρο για γράψιμο πρόσθετων σημειώσεων.

Ερωτήσεις επανάληψης - Ερωτήσεις στα βασικά περιεχόμενα του μαθήματος και χώρος για το γράψιμο των απαντήσεων. Κατάλληλο για το γράψιμο εργασιών και τεστ.

Ερωτήσεις εφαρμογής – Ερωτήσεις που συνδέουν το περιεχόμενο του μαθήματος με την χριστιανική ζωή, την θεολογία και την διακονία, κατάλληλο για συζητήσεις σε γκρουπ, γραπτές εργασίες και τεστ .

Πώς να χρησιμοποιήσετε αυτό το μάθημα και τον οδηγό σπουδών

- **Πριν να δείτε το μάθημα**
 - **Προετοιμασία** – Ολοκληρώστε τα αναγνώσματα.
 - **Διαλλείματα** – Εξετάστε που αρχίζει και που τελειώνει το κομμάτι που ακούτε. Οι διαλέξεις έχουν συμπυκνωμένες πληροφορίες, γι' αυτό ίσως να θέλετε να κάνετε κάποια διαλλείματα. Τα διαλλείματα θα πρέπει να σχεδιαστούν σύμφωνα με τους κύριους διαχωρισμούς του περιγράμματος στις ενότητες.
- **Καθώς βλέπεις το μάθημα**
 - **Σημειώσεις** Χρησιμοποιήστε τα τμήματα των σημειώσεων για να ακολουθήσετε το μάθημα και να κρατήσετε συμπληρωματικές σημειώσεις. Πολλές από τις κύριες ιδέες συνοψίζονται ήδη στις σημειώσεις αλλά να κάνεις και τις δικές σου συμπληρωματικές σημειώσεις. Θα πρέπει επίσης να προσθέσετε λεπτομέρειες που θα σας βοηθήσουν να θυμάστε , να περιγράψετε και να υπερασπίξετε τις κύριες ιδέες.
 - **Παύση/επανάληψη τμημάτων του μαθήματος** – Ίσως να βρείτε χρήσιμο να κάνετε παύση ή επανάληψη σε συγκεκριμένα σημεία προκειμένου να γράψετε συμπληρωματικές σημειώσεις, ξαναδείτε δύσκολες έννοιες, ή συζητήστε τα σημεία που σας ενδιαφέρουν.
- **Αφού έχετε δει τα μαθήματα**

- **Ερωτήσεις Επανάληψης** – Απαντήστε στις ερωτήσεις επανάληψης στο χώρο που υπάρχει. Οι ερωτήσεις αναθεώρησης θα είναι καλύτερο, να τις συμπληρώσει ο καθένας μόνος και όχι σαν ομάδα.
- **Ερωτήσεις εφαρμογής** - Οι ερωτήσεις εφαρμογής είναι κατάλληλες για γραπτές εργασίες ή θέματα για συζήτηση. Για τις γραπτές εργασίες συνιστάτε οι απαντήσεις να μην ξεπερνούν την μία σελίδα.

ΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ

Εισαγωγή

I. Το Ιστορικό Πλαίσιο

- A. Ο Συγγραφέας της
 1. Ο απόστολος Ιωάννης
 2. Η τοποθεσία και η Εμπειρία του Συγγραφέα
- B. Χρονολογία
 1. Ο Νέρωνας
 2. Ο Δομιτιανός
- Γ. Οι Παραλήπτες

II. Το θεολογικό Πλαίσιο

- A. Η Εσχατολογία
- B. Η Διαθήκη
- Γ. Οι Προφήτες
 1. Οι Πρεσβευτές της Διαθήκης
 2. Τα Πιθανά Αποτελέσματα
 3. Ο απόστολος Ιωάννης

III. Το Λογοτεχνικό Πλαίσιο

- A. Η Προφητεία
 1. Τα χαρακτηριστικά
 2. Οι Εκπληρώσεις
- B. Αποκαλυπτική Λογοτεχνία
 1. Τα Χαρακτηριστικά της Βιβλικής Αποκαλυπτικής Λογοτεχνίας
 2. Η Ιστορική Ανάπτυξη

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το περιεχόμενο της Αποκάλυψης και το πλαίσιο της μπορούν να μας βοηθήσουν να καταλάβουμε την αρχική της σημασία, και να εφαρμόσουμε το μήνυμά της στη δική μας τη ζωή στην σημερινή κοινωνία.

I. Το Ιστορικό Πλαίσιο της Αποκάλυψης

Διαφορετικοί ερμηνευτές κατανοούν τα σύμβολα και τις εικόνες του βιβλίου με πολλούς και διαφορετικούς τρόπους

Η σύγχυση πηγάζει από την άγνοιά μας για το ιστορικό πλαίσιο αυτού του βιβλίου.

I. Α. Ο Συγγραφέας της Αποκάλυψης

I. Α. 1. Ο Απόστολος Ιωάννης

Ο συγγραφέας του βιβλίου της Αποκάλυψης σύστησε τον εαυτό του χρησιμοποιώντας το συνηθισμένο όνομα «Ιωάννης».

- Υπάρχουν τουλάχιστον δύο καλοί λόγοι για να δεχθούμε τη παραδοσιακή άποψη ότι ο απ. Ιωάννης έγραψε το βιβλίο.

Αξιόπιστοι πατέρες μαρτυρούν ότι αυτός ήταν ο συγγραφέας.

- ο Ιουστίνος ο Μάρτυρας,
- ο Ειρηναίος
- ο Κλήμης της Αλεξάνδρειας
- Το λεξιλόγιό του.
Υπάρχουν πολλές ομοιότητες μεταξύ του λεξιλογίου στο βιβλίο της Αποκάλυψης και του λεξιλογίου στα άλλα έργα του Ιωάννη.

Κάποιοι συγγραφείς του τρίτου αιώνα το αμφισβήτησαν τη συγγραφή του Ιωάννη.

- Διονύσιος ο Αλεξανδρινός, τόνισε ότι
 - ο συγγραφέας της Αποκάλυψης προσδιόρισε τον εαυτό του ως ο Ιωάννης, ενώ ο συγγραφέας του ευαγγελίου του Ιωάννη και των επιστολών δεν μας ανέφεραν ποτέ το όνομα του.
 - διαφορετική λογοτεχνική μορφή και το διαφορετικό επίπεδο της ελληνικής γλώσσας.

Υπάρχουν καλές εξηγήσεις γιατί ένας συγγραφέας μπορεί να είχε γράψει έργα που να διαφέρουν τόσο.

- Επειδή ο Ιωάννης δεν ανέφερε το όνομά του σε κάποια άλλα συγγράμματα του αυτός δεν είναι λόγος να συμπεράνουμε ότι δεν θα χρησιμοποιούσε το όνομά του και σ' αυτό.
- οι λογοτεχνικές διαφορές μεταξύ της Αποκάλυψης και των άλλων έργων του Ιωάννη μπορούν πολύ εύκολα να εξηγηθούν.
 - η Αποκάλυψη γράφτηκε σ' ένα αποκαλυπτικό στυλ.
 - διαφορετικοί σκοποί της συγγραφής.
 - διαφορετικές σχέσεις που είχε με τις διάφορες ομάδες των αρχικών παραληπτών των έργων του.

Τα στοιχεία που ευνοούν την συγγραφή του απ. Ιωάννη είναι αισθητά υπερτερούν από εκείνα εναντίον του

I. A. 2. Η Τοποθεσία και η Εμπειρία του Συγγραφέα

Σύμφωνα με την Αποκάλυψη κεφ. 1:9, ο απ. Ιωάννης έγραψε το βιβλίο ενώ βρισκόταν στην Πάτμο.

Το βιβλίο της Αποκάλυψης είναι ο απολογισμός και τα σχόλια του Ιωάννη για τα οράματα αυτά.

Κατά την Κυριακή ημέρα ήρθα σε πνευματική έκσταση· και άκουσα πίσω μου μια δυνατή φωνή, σαν σάλπιγγα, που έλεγε: Εγώ είμαι το Α και το Ω, ο πρώτος και ο τελευταίος· και: Ό,τι βλέπεις, γράψε το σε βιβλίο, και στείλε το στις επτά εκκλησίες που είναι στην Ασία: Στην Έφεσο, και στη Σμύρνη, και στην Πέργαμο, και στα Θυάτειρα, και στις Σάρδεις, και στη Φιλαδέλφεια, και στη Λαοδίκεια. (Αποκ. 1:10-11)

Ο Ιωάννης τονίζει ότι έγραψε το βιβλίο υπακούοντας την εντολή από τον Θεό.

Ο Θεός αποκάλυψε στον Ιωάννη οράματα, και ο Ιωάννης έγραψε για τα οράματα αυτά με δικά του λόγια.

I.B. Χρονολογία Συγγραφής

Η συγγραφή της Αποκάλυψης: είτε κατά τη διάρκεια του Ρωμαίου Αυτοκράτορα Νέρωνα, ή αργότερα κατά τη διάρκεια της εξουσίας του Ρωμαίου Αυτοκράτορα Δομιτιανού.

I.B.1. Νέρων

Ο Ρωμαίος Αυτοκράτορας Νέρωνας βασίλευσε από το 54 ως το 68μ.Χ.

Ο Νέρωνας κατηγόρησε τους Χριστιανούς για το κάψιμο της Ρώμης το 64μΧ. και το χρησιμοποίησε αυτό για το διωγμό των πιστών της Ρώμης.

Τα επιχειρήματα για τη χρονολογία συγγραφής του βιβλίου της Αποκάλυψης στα τελευταία χρόνια της εξουσίας του Νέρωνα βασίζονται σε τρεις τουλάχιστον πληροφορίες.

α. επτά βασιλιάδες.

- Στην Αποκάλυψη κεφ. 17, ο Ιωάννης περιέγραψε ένα κόκκινο θηρίο με επτά κεφάλια και δέκα κέρατα. Στα εδάφια 9-11, μας εξηγείται ότι τα επτά κεφάλια αντιπροσώπευαν επτά βασιλιάδες.
- οι επτά αυτοί βασιλιάδες ήταν Ρωμαίοι Αυτοκράτορες.
 - Ο Ιούλιος
 - ο Αύγουστος,
 - ο Τιβέριος,
 - ο Καλιγούλας,
 - ο Κλαύδιος,
 - ο Νέρωνας
 - ο Γάλβας.
- Στην Αποκάλυψη κεφ. 17:10, μαθαίνουμε ότι ο έκτος βασιλιάς της Ρώμης βρισκόταν στην εξουσία όταν ο Ιωάννης έλαβε το όραμα.

β. Ο Ιουδαϊκός ναός.

- Ο Ιωάννης ανέφερε τον ναό στο κεφ. 11 της Αποκάλυψης.
- Ο ναός στην Ιερουσαλήμ καταστράφηκε το 70 μ.Χ. δύο χρόνια αφού είχε λήξει η βασιλεία του Νέρωνα

γ. Διωγμός.

- Ο Ιωάννης έγραψε κατά τη διάρκεια του διωγμού.
- Ήταν ο πρώτος που το έκανε με μαζικό τρόπο, παρόλο που οι διωγμοί του περιορίζονταν στη περιοχή της Ρώμης.

Υπάρχουν αρκετές αντιρρήσεις για το βιβλίο της Αποκάλυψης στη διάρκεια της εξουσίας του Νέρωνα:

α. Πρώτον, ο Ιούλιος Καίσαρας δεν ήταν στην ουσία αυτοκράτορας.

β. Είναι δύσκολο να είμαστε βέβαιοι ότι το κεφ. 11 της Αποκάλυψης αναφέρεται στο ναό που καταστράφηκε το 70μ.Χ.

γ. Δεν υπάρχουν ιστορικά στοιχεία ότι πράγματι έγινε.

Ι.Β.2. Η συγγραφή του βιβλίου κατά την εποχή του Δομιτιανού

Οι σχολιαστές που προτιμούν μια μετέπειτα χρονολογία για τη συγγραφή του βιβλίου της Αποκάλυψης, τείνουν να το τοποθετούν κατά τη διάρκεια της Αυτοκρατορίας του Δομιτιανού, ο οποίος κυβέρνησε από το 91 ως το 96 μ.Χ.

α. Πατέρες της πρώτης εκκλησίας.

- ο Ειρηναίος ανέφερε ότι η Αποκάλυψη γράφτηκε «προς το τέλος της εξουσίας του Δομιτιανού».
- Η χρονολογία αυτή επίσης συμφωνεί με τη μαρτυρία που είχε δοθεί από κάποιους εκκλησιαστικούς πατέρες στις αρχές του δεύτερου αιώνα, όπως ήταν ο Κλήμης ο Αλεξανδρείας.

β. Εφτά βασιλιάδες.

Εκείνοι που επιχειρηματολογούν για τη χρονολογία συγγραφής στη περίοδο της εξουσίας του Δομιτιανού υποστηρίζουν ότι ως εφτά βασιλιάδες παρουσιάζονται οι σκληροί διώκτες της εκκλησίας. Έτσι, αντί να λογαριάζουν όλους τους Ρωμαίους Αυτοκράτορες, λογαριάζουν μόνο εκείνους που δίωκαν την εκκλησία.

- Καλιγούλας 37 ως το 41μ.Χ.
- Κλαύδιος από το 41 ως το 54 μ.Χ..
- Νέρωνας από το 54 ως το 68 μ.Χ.
- Βεσπασιανός, από το 69 ως το 79 μ.Χ.
- Τίτος, από το 79 ως το 81 μ.Χ.
- Δομιτιανός από το 81 ως το 96 μ.Χ.

γ. διωγμός των Χριστιανών.

Οι Χριστιανοί διώχτηκαν κατά την περίοδο της εξουσίας του Δομιτιανού.

Ο Δομιτιανός δίωξε την εκκλησία έξω από τη Ρώμη περισσότερο από οποιονδήποτε άλλο αυτοκράτορα πριν από αυτόν.

δ. Λατρεία του αυτοκράτορα.

Ο Δομιτιανός απαιτούσε τη λατρεία του αυτοκράτορα.

Το θηρίο απαιτεί επίσης τη λατρεία των ανθρώπων στα κεφ. 13, 14 και 16.

Δεν υπάρχουν στοιχεία ότι ο Νέρωνας απαιτούσε απ' τους ανθρώπους να τον λατρεύουν.

Η άποψη ότι ο Ιωάννης έγραψε το βιβλίο κατά τη περίοδο του Δομιτιανού έχει και αυτή τις αδυναμίες της.

- Ο Ιωάννης δεν είπε ποτέ ότι οι επτά βασιλιάδες, στο κεφ. 17, ήταν σημαντικοί διώκτες της εκκλησίας.
- Δεν ανέφερε ποτέ την καταστροφή του φυσικού ναού της Ιερουσαλήμ το 70μ.Χ.

Ι.Γ. Οι Παραλήπτες

Ο Ιωάννης ρητά απεύθυνε το βιβλίο της Αποκάλυψης σε επτά εκκλησίες της Μικράς Ασίας. Οι εκκλησίες βρίσκονταν στις πόλεις της

- Εφέσου
- Σμύρνης
- Περγάμου
- Θυάτειρων
- Σάρδεων
- Φιλαδέλφειας
- Λαοδικείας.

Οι Χριστιανοί που ζουν στις πόλεις αυτές αντιμετώπισαν ένα σωρό πειρασμούς και πιέσεις για να φύγουν από την αληθινή Χριστιανική πίστη.

α. Οι συντεχνίες

Ήταν ομάδες από εργάτες κι επαγγελματίες οι οποίοι οργανώνονταν για οικονομικούς σκοπούς.

Οι Χριστιανοί που αρνούσαν να δείξουν την αφοσίωση αυτή προς τον θεό προσάτη μιας συντεχνίας, πολύ συχνά αποκόπτονταν από τις επιχειρησιακές συναλλαγές με τα μέλη της.

β. Ιουδαϊκές κοινότητες

Οι Ιουδαϊκές συναγωγές λειτουργούσαν στις πιο σημαντικές πόλεις της Μικράς Ασίας.

Καθώς οι Ιουδαίοι άρχισαν να διαχωρίζουν τον εαυτό τους από τους Χριστιανούς πιστούς, ο Χριστιανισμός έχασε το «νομικό» τους έρρισμα.

οι Χριστιανοί αισθάνονταν πίεση να συμμορφωθούν ως προς τα προστάγματα του Ιουδαϊσμού.

γ. Ρωμαϊκή κυβέρνηση

Απαιτούσε οι Χριστιανοί να λατρεύουν τον αυτοκράτορα και τους ρωμαϊκούς θεούς.

Εάν οι Χριστιανοί αρνούσαν να συμμετέχουν σ' αυτή την ειδωλολατρία, θα μπορούσαν να κατηγορηθούν για αθεϊσμό.

δ. Αιρετικοί Χριστιανοί.

Προβλήματα των εκκλησιών της Μικράς Ασίας.

- Βαλαάμ Αποκ. κεφ. 2:14.
- Νικολαΐτες, Αποκ. κεφ. 2:6, 15.
- Ιεζάβελ Αποκ. κεφ. 2:20.

Οι αιρετικοί αυτοί φαίνεται να ασκούν πίεση σε άλλους Χριστιανούς για να συμμετέχουν στις ψεύτικες πρακτικές τους.

Κάποιοι απλώς εγκατέλειπαν την πίστη τους και γύριζαν πίσω στις ειδωλολατρικές τους θρησκείες.

II. Το Θεολογικό Πλαίσιο

Σε γενικές γραμμές, το βιβλίο της Αποκάλυψης επιβεβαιώνει την θεολογία όλων των βιβλίων της Αγίας Γραφής που γράφτηκαν πριν από αυτό.

II. A. Η Εσχατολογία

Στην εποχή του Ιωάννη, η πρώτη εκκλησία βίωνε μεγάλη ένταση επειδή ο Ιησούς δεν είχε επιστρέψει ακόμη για να ολοκληρώσει το έργο του.

Ο Ιωάννης έγραψε την αποκάλυψη ήταν για να επιβεβαιώσει στους αναγνώστες του ότι ο Ιησούς εργαζόταν στον κόσμο για να οικοδομήσει τη βασιλεία του, και ότι σίγουρα θα ερχόταν ξανά στο μέλλον.

Ο όρος εσχατολογία σημαίνει, «η μελέτη των τελευταίων καιρών».

Η «εσχατολογία» αναφέρεται στη μελέτη ολόκληρης της περιόδου από την πρώτη έλευση του Χριστού μέχρι την επιστροφή του. Αυτή η πιο ευρεία άποψη της εσχατολογίας σχετίζεται με το γεγονός ότι περικοπές όπως η επιστολή προς Εβραίους κεφ.1:2 και Α' Πέτρου κεφ.1:20 αναφέρονται σε όλη την περίοδο της Καινής Διαθήκης ως τις τελευταίες μέρες ή τους έσχατους καιρούς.

Οι προφύτες της Παλαιάς Διαθήκης προείπαν ότι ο μελλοντικός Μεσσίας ή Χριστός θα έβαζε ένα τέλος στην τυραννία της ξένης κυριαρχίας, και θα εισήγαγε τη βασιλεία του Θεού στη γη.

Διαβάζουμε στο βιβλίο του Δανιήλ κεφ. 2:44 τα εξής:

Και κατά τις ημέρες εκείνων των βασιλιάδων, ο Θεός τού ουρανού θα σηκώσει μια βασιλεία, που δεν θα φθαρεί στον αιώνα· και η βασιλεία αυτή δεν θα περάσει σε άλλον λαό· θα κατασυντρίψει και θα συντελέσει όλες αυτές τις βασιλείες, ενώ αυτή θα διαμένει στους αιώνες, (Δαν. 2:44)

Διάφορες προφητικές περικοπές όπως αυτή στο βιβλίο του Δανιήλ οδήγησαν Ιουδαίους θεολόγους κατά το πρώτο αιώνα να χωρίσουν την ιστορία σε δύο μεγάλους αιώνες:

- στον παρόντα αιώνα

Ο ίδιος ο Ιησούς πολύ συχνά βασιζόταν σε αυτό τον διπλό διαχωρισμό της ιστορίας στο κήρυγμά του.

κατά Ματθαίον κεφ. 12:28: **Αλλά, αν εγώ βγάξω τα δαιμόνια διαμέσου τού Πνεύματος τού Θεού, έφτασε επομένως σε σας η βασιλεία του Θεού. (Ματθ. 12:28)**

Στη διάρκεια της αρχικής διακονίας του Χριστού, ο Θεός έφερε την τελική ήττα των εχθρών του, και καταχώρησε τις τελευταίες ευλογίες για το λαό του.

Αυτή η άποψη της εσχατολογίας των δύο αιώνων ή εποχών είναι προφανής στα κείμενα του απ. Παύλου.

Η άποψη της εσχατολογίας που δίδαξε ο Ιησούς και ο απ. Παύλος ονομάζεται συχνά «εγκαινισθήσα εσχατολογία» επειδή μας αναφέρει ότι ο αιώνας που έρχεται, έχει ξεκινήσει ή έχει εγκαινιαστεί, όμως δεν έχει έρθει ακόμη στην πληρότητά του.

Την περίοδο που έγραφε ο Ιωάννης το βιβλίο της Αποκάλυψης, οι εκκλησίες της Μικράς Ασίας πάλευαν με μια αντίφαση στις πεποιθήσεις τους. Από τη μια μεριά, πίστευαν ότι ο Θεός κυβερνούσε την ιστορία, και ότι ο Χριστός ήταν νικητής στον παρόντα πονηρό αιώνα.

Όμως από την άλλη μεριά, οι εκκλησίες της Μικράς Ασίας αντιμετώπιζαν την πραγματικότητα ότι το κακό εργαζόταν ακόμη στον κόσμο τους.

Ο Ιωάννης γνώριζε καλά για τις θεολογικές εντάσεις που είχαν δημιουργηθεί από την επανερμηνεία της Καινής Διαθήκης για τις έσχατες μέρες. Ένας από τους στόχους του για το βιβλίο της Αποκάλυψης ήταν να βοηθήσει τους Χριστιανούς να τις αντιμετωπίσουν.

II. Β. Η Διαθήκη

Ενώ κάθε μια από τις διαθήκες του Θεού είχε τα δικά της μοναδικά χαρακτηριστικά, μια τρίπτυχη δομή χαρακτήριζε όλες τις θεϊκές διαθήκες.

- Πρώτα, κάθε διαθήκη φανέρωνε τη μεγάλη καλοσύνη του Θεού προς το λαό του.
- Δεύτερον, ο Θεός περίμενε αφοσίωση από τον λαό του
- τρίτον, ο Θεός ρύθμιζε τη βασιλεία του θεμελιώνοντας ένα δίκαιο σύστημα συνεπειών.

Στη διαθήκη με τον Δαβίδ – που αναφέρεται στο δεύτερο βιβλίο του Σαμουήλ κεφ. 7:1-17, στο Ψαλμό 89 και στο Ψαλμό 132 – ο Θεός θεμελίωσε την δυναστεία του Δαβίδ ως τον αγωγό των ευλογιών αλλά και των κρίσεων του Θεού για το λαό του

Σύμφωνα με την Καινή Διαθήκη, ο Χριστός είναι ο μεγάλο Υιός του Δαβίδ ο οποίος εκπληρώνει αυτή τη νέα διαθήκη.

Ο λαός της διαθήκης του Θεού περιλάμβανε πάντοτε και πιστούς αλλά και απίστευτους.

Ο Ιωάννης υπενθύμισε στους παραλήπτες του, πως πρέπει να ζουν μια που είναι σε διαθήκη με τον Θεό.

Αποκάλυψη κεφ. 3:16: **έτσι, επειδή είσαι χλιαρός, και ούτε ψυχρός ούτε ζεστός, πρόκειται να σε ξεράσω από το στόμα μου.** (Αποκ. 3:16)

II. Γ. Οι Προφήτες

II. Γ. 1. Οι Πρεσβευτές της Διαθήκης

Οι βιβλικοί προφήτες, όπως ο απόστολος Ιωάννης, υπηρετούσαν ως βασιλικοί πρεσβευτές ή αγγελιοφόροι της διαθήκης του Θεού.

Οι προφήτες υπενθύμιζαν στο λαό τις υποχρεώσεις της διαθήκης και τις συνέπειες της συμπεριφοράς τους.

Ιερεμίας κεφ. 18:7-10:

Κατά τη στιγμή, που θα μιλούσα ενάντια σε έθνος ή ενάντια σε βασιλεία, για να ξεριζώσω και να κατασκάψω, και να καταστρέψω, αν το έθνος εκείνο, ενάντια στο οποίο μίλησα, επιστρέψει από την κακία του, θα μετανοήσω από το κακό που είχα σκεφθεί να κάνω σ' αυτό. Και κατά τη στιγμή, που θα μιλούσα για ένα έθνος ή για μια βασιλεία, να οικοδομήσω, και να φυτέψω, αν κάνει κακό μπροστά μου, ώστε να μη υπακούει στη φωνή μου, τότε θα μετανοήσω για το καλό, με το οποίο είχα πει να το αγαθοποιήσω. (Ιερ. 18:7-10)

Η διαθήκη του Θεού απαιτούσε αφοσίωση από το λαό του και είχε συνέπειες και για την υπακοή και για την παρακοή.

Ο Θεός φανέρωνε την ισχυρή του πρόθεση ήταν με το να προσθέτει επιβεβαιώσεις στις προφητείες του.

II. Γ. 2. Τα Πιθανά Αποτελέσματα του προφητικού έργου

Είναι πιθανό ότι ο Θεός θα αναθεωρήσει τις ευλογίες αυτές προκειμένου να αντιμετωπίσει την ανυπακοή του λαού του.

Οι προειδοποιήσεις αυτές έχουν δοθεί εκ των προτέρων επειδή ο Θεός είναι ελεήμονας.

Η Αγία Γραφή φανερώνει τουλάχιστον πέντε τρόπους με τους οποίους τα πιθανά αποτελέσματα μιας προφητείας μπορούν να επηρεαστούν από την ανταπόκριση των παραληπτών της.

α. Πρώτα, κάποιες φορές ο Θεός ανακάλεσε μια προφητική προειδοποίηση ή προσφορά.

Ιωήλ κεφ. 2:12-14:

Και τώρα, γι' αυτό ο Κύριος λέει, επιστρέψτε σε μένα από όλη σας την καρδιά, και με νηστεία, και με θρήνο, και με πένθος. Και σχίστε την καρδιά σας, και όχι τα ιμάτιά σας,

και επιστρέψτε στον Κύριο τον Θεό σας· επειδή, είναι ελεήμονας και οικτίρμονας, μακρόθυμος και πολυέλεος, και ο οποίος μεταμελείται για το κακό. Ποιος γνωρίζει, αν θα επιστρέψει και μεταμεληθεί, και αφήσει πίσω του ευλογία, προσφορά και σπονδή στον Κύριο τον Θεό μας; (Ιωήλ 2:12-14)

β. Δεύτερον, η ευλογία ή η κατάρα που είχε προφητευτεί θα μπορούσε να καθυστερήσει. Δεύτερο βιβλίο των Βασιλέων κεφ. 20:1-7

γ. Τρίτον, κάποιες φορές ο Θεός ελάττωσε την ευλογία ή την κρίση την οποία είχε αναγγείλει. Β' Χρονικών κεφ. 12:5-12

δ. Τέταρτον, κάποιες φορές ο Θεός πραγματικά αύξανε την εκπλήρωση της προφητείας. Δανιήλ κεφ. 9:1-27

ε. Και πέμπτον, οι προφητικές προβλέψεις μπορούν να εκπληρωθούν με έναν ακριβή και αμετάβλητο τρόπο. Δανιήλ κεφ. 4:28, 33

II. Γ. 3. Ο Απόστολος Ιωάννης ως προφήτης της Νέας Διαθήκης

Όταν ο Ιωάννης έγραψε το βιβλίο της Αποκάλυψης, ενεργούσε ως ο πρεσβευτής της διαθήκης του Θεού,

Κάθε επιστολή ξεκινάει με μια επιβεβαίωση της μεγαλοσύνης και την αγαθότητας του Ιησού Χριστού. Έπειτα στρέφεται στην απαίτηση της αφοσίωσης και προσφέρει ευλογίες ή απειλεί με κατάρεις.

ΠΡΟΣ τον άγγελο της εκκλησίας, που είναι στην Έφεσο, γράψε: Αυτά λέει εκείνος που κρατάει τα επτά αστέρια στο δεξί του χέρι, που περπατάει στο μέσον των επτά χρυσών λυχνιών· (Αποκ. 2:1)

III. Το Λογοτεχνικό Πλαίσιο

III. A. Η Προφητεία

Προκειμένου να βγάλουμε νόημα από το βιβλίο της Αποκάλυψης, ένα από τα σημαντικά πράγματα που πρέπει να κάνουμε είναι να αναγνωρίσουμε σωστά το λογοτεχνικό του είδος.

Το είδος του βιβλίου της Αποκάλυψης μπορεί να χαρακτηριστεί γενικά ως προφητεία. Στην πραγματικότητα, ο απόστολος Ιωάννης το ονόμασε προφητεία στο κεφ. 1:3.

III. A. 1. Τα Χαρακτηριστικά της βιβλικής προφητείας

α. Συνηθισμένες μορφές της προφητείας στην Παλαιά Διαθήκη ήταν

- μηνυτήρια αγωγή
- ένα μήνυμα επίπληξης προς το λαό του Θεού
- ένα όραμα κρίσης επάνω στους εχθρούς του
- μια διακήρυξη ευλογίας για υπακοή
- υπόσχεση δικαίωσης για όσους ήταν πιστοί στη διαθήκη
- διακήρυξη του σχεδίου του Θεού για λύτρωση
- συνομιλία μεταξύ του προφήτη και του Θεού
- πρόβλεψη των μελλοντικών γεγονότων.

Από πολλές απόψεις, οι προφητείες του αποστόλου Ιωάννη στο βιβλίο της Αποκάλυψης λειτούργησαν με τον ίδιο τρόπο όπως και οι προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης.

β. Ένα δεύτερο χαρακτηριστικό της προφητείας της Παλαιάς Διαθήκης είναι ότι χρησιμοποιούνται συχνά εικόνες για να μεταδοθεί το μήνυμά της. Ο όρος «εικόνα» τον χρησιμοποιούμε με μια πλατιά έννοια. Αναφερόμαστε σε περιγραφές πραγμάτων με τρόπο που υποκινούν φανταστικές εμπειρίες αισθήσεων.

Το βιβλίο της Αποκάλυψης κάνει συχνή χρήση τέτοιων εικόνων. Ακούστε πως περιέγραψε ο Ιωάννης τον Ιησού στο κεφ. 1:15-16: **και τα πόδια του όμοια με χαλκολίβανο, σαν να ήσαν πυρακτωμένα μέσα σε καμίνι· και η φωνή του σαν φωνή από πολλά νερά. Και στο δεξί του χέρι είχε επτά αστέρια· και από το στόμα του έβγαινε μια κοφτερή δίστομη ρομφαία· και η όψη του έλαμπε, όπως λάμπει ο ήλιος μέσα στη λαμπρότητά του. (Αποκ.1:15-16)**

Το βιβλίο της Αποκάλυψης δανείζεται πολλές από τις εικόνες του από την Παλαιά Διαθήκη.

III. Α. 2. Οι Εκπληρώσεις των Προφητών

α. Πρώτα, ότι οι προφητείες μπορούν να εκπληρωθούν με έναν άμεσο τρόπο.

Οι προφητείες μπορούν να εκπληρωθούν άμεσα όταν τα γεγονότα που προβλέπουν γίνονται όπως αναφέρονται.

β. Δεύτερον, μπορεί να υπάρξει μια από τις δυο ενδεχόμενες εκπληρώσεις της προφητείας. Μια από τις δυο ενδεχόμενες εκπληρώσεις συμβαίνει ανάλογα με τον τρόπο με τον οποίο ανταποκρίνονται οι άνθρωποι στην προφητεία.

γ. Τρίτον, οι προφητείες μπορούν να έχουν τυπολογικές εκπληρώσεις.

Για τους σκοπούς αυτής της διάλεξης, θα ορίσουμε ως τυπολογικά: «τη μεταχείριση βιβλικών χαρακτήρων, θεσμών ή γεγονότων στη Γραφή ως «οιωνούς» που προεικονίζουν μελλοντικούς ανθρώπους, θεσμούς ή γεγονότα».

III. Β. Αποκαλυπτική Λογοτεχνία

III. Β. 1. Τα Χαρακτηριστικά της Βιβλικής Αποκαλυπτικής Λογοτεχνίας

Στις διαλέξεις αυτές, θα ορίσουμε ως βιβλική αποκαλυπτική λογοτεχνία:

«Την ακραία συμβολική λογοτεχνία η οποία αφορά θεϊκές αποκαλύψεις, που συνήθως λαμβάνονται μέσω ιδιωτικών αποκαλύψεων, σχετικά με φυσικές, υπερφυσικές και θεϊκές πραγματικότητες και την επιρροή που έχουν στο παρελθόν, στο παρόν και στο μέλλον».

α. Πρώτα, ας δούμε το γεγονός ότι η βιβλική αποκαλυπτική λογοτεχνία είναι άκρως συμβολική.

Το σύμβολο είναι ένα σημάδι ή μια αναπαράσταση που δείχνει σε κάτι πέρα από τον εαυτό του.

Αποκάλυψη κεφ. 1:20: το μυστήριο των επτά αστεριών, που είδες στο δεξί μου χέρι, και τις επτά χρυσές λυχνίες. Τα επτά αστέρια είναι οι άγγελοι των επτά εκκλησιών· και οι επτά λυχνίες, που είδες, είναι οι επτά εκκλησίες. (Αποκ.1:20)

Η βιβλική αποκαλυπτική λογοτεχνία λοιπόν χρησιμοποιεί πολύ συχνά συμβολισμούς. Κάποια σύμβολα είναι:

- περιγραφικά,
- να απεικονίσει κάποιο στοιχείο
- παραδοσιακές αναπαραστάσεις πραγμάτων ή ιδεών

Ο σκοπός των συμβόλων δεν ήταν να φέρουν σύγχυση στους αναγνώστες του Ιωάννη, αλλά να επικοινωνήσουν την αλήθεια με έναν συναρπαστικό και αξέχαστο τρόπο.

β. Ένα δεύτερο χαρακτηριστικό της Βιβλικής αποκαλυπτικής λογοτεχνίας είναι ότι αναφέρει θεϊκές αποκαλύψεις.

γ. Τρίτον, οι θεϊκές αποκαλύψεις που περιέχονται στην βιβλική αποκαλυπτική λογοτεχνία έχουν δοθεί μέσω ατομικών αποκαλύψεων.

δ. Το τέταρτο χαρακτηριστικό της βιβλικής αποκαλυπτικής λογοτεχνίας που θα αναφέρουμε είναι ότι ασχολείται με συμβάντα ανάμεσα σε φυσικές, υπερφυσικές και θεϊκές πραγματικότητες.

- Η λέξη «φυσικό» αναφέρεται στο σύμπαν στο οποίο ζούμε
- Η λέξη «υπερφυσικό» αναφέρεται στον κόσμο πέρα από τη φύση.
- Τέλος, η λέξη «θεϊκό», αναφέρεται στο Θεό και στις ενέργειές του.

Σε όλη τη Παλαιά και την Καινή Διαθήκη βλέπουμε σε διάφορες περιστάσεις πνευματικές δυνάμεις να επηρεάζουν την ιστορία του κόσμου.

Β' Βασιλέων κεφ. 6:15-17:

Και όταν το πρωί ο υπηρέτης τού ανθρώπου τού Θεού σηκώθηκε, και βγήκε έξω, ξάφνου, στρατός είχε περικυκλώσει την πόλη με άλογα και άμαξες. Και ο υπηρέτης του είπε σ' αυτόν: Ω, κύριε! Τι θα κάνουμε; Και εκείνος είπε: Μη φοβάσαι· επειδή, περισσότεροι είναι αυτοί που είναι μαζί μας, παρά εκείνοι που είναι μαζί τους. Και ο Ελισσαιέ προσευχήθηκε, και είπε: Κύριε, άνοιξε, παρακαλώ, τα μάτια του για να δει. Και ο Κύριος άνοιξε τα μάτια τού υπηρέτη, και είδε· και να, το βουνό ήταν γεμάτο από άλογα και πύρινες άμαξες γύρω από τον Ελισσαιέ. (Β' Βασι. 6:15-17)

Η βιβλική αποκαλυπτική λογοτεχνία εστιάζει κυρίως στα θέματα αυτά.

ε. Τέλος, ένα πέμπτο χαρακτηριστικό της βιβλικής αποκαλυπτικής λογοτεχνίας είναι ότι περιγράφει την επιρροή των φυσικών, των υπερφυσικών και των θεϊκών βασιλείων στο παρελθόν, στο παρόν και στο μέλλον.

Το βιβλίο της Αποκάλυψης αφαιρεί το πέπλο από αυτές για να μας επιτρέψει να δούμε το παγκόσμιο σχέδιο του Θεού να φέρει τη σωτηρία μέσα στην ιστορία μέσω του Ιησού Χριστού.

III. Β. 2. Η Ιστορική Ανάπτυξη

Πολλά στοιχεία που χαρακτηρίζονται βιβλική αποκαλυπτική λογοτεχνία επίσης εμφανίζονται στα αρχαιότερα βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης.

Η περίοδος που ακολουθεί αμέσως το κλείσιμο της Παλαιάς Διαθήκης ονομάζεται συχνά η «μεσοδιαθηκική περίοδος» επειδή γράφτηκε μετά την Παλαιά Διαθήκη και πριν από την Καινή. Στο διάστημα αυτό, η αποκαλυπτική λογοτεχνία αναπτύχθηκε πλήρως σε ένα ξεχωριστό είδος,

Τα αποκαλυπτικά κείμενα της Καινής Διαθήκης γράφονται με ένα τρόπο παρόμοιο με τα μεσοδιαθηκικά αποκαλυπτικά κείμενα.

Το κείμενο της Καινής Διαθήκης που αποτελεί το καλύτερο χαρακτηριστικό παράδειγμα της τελικής ανάπτυξης των βιβλικών αποκαλυπτικών κειμένων είναι το βιβλίο της Αποκάλυψης.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Ερωτήσεις Επανάληψης

1. Γιατί θα πρέπει να έχουμε πεποίθηση στην παραδοσιακή άποψη ότι ο απόστολος Ιωάννης έγραψε το βιβλίο της Αποκάλυψης;
2. Δώστε λόγους για τη χρονολόγηση του βιβλίου της Αποκάλυψης την διάρκεια του Νέρωνα και λόγους για τη χρονολόγηση κατά τη διάρκεια του Δομιτιανού.

3. Ποιο ήταν το κοινό του Ιωάννη για το βιβλίο της Αποκάλυψης, και ποιος ήταν ο σκοπός της συγγραφής του;

4. Εξηγήστε τη βιβλική διδασκαλία της εσχατολογίας.

5. Ποια είναι η βιβλική έννοια της διαθήκης;

6. Με ποιον τρόπο εκπλήρωσε ο απ. Ιωάννης τον ρόλο του προφήτη στο βιβλίο της Αποκάλυψης;

7. Ποιοι είναι κάποιοι λόγοι γιατί το βιβλίο της Αποκάλυψης ταιριάζει στο είδος της προφητείας;

8. Τι είναι η βιβλική αποκαλυπτική λογοτεχνία;

Ερωτήσεις Εφαρμογής

1. Πώς επηρεάζει τον τρόπο με τον οποίο διαβάζουμε το βιβλίο της Αποκάλυψης η επιβεβαίωση ότι ο απ. Ιωάννης έγραψε αυτό το βιβλίο;
2. Τι είδους θλίψεις και διωγμούς έχετε υποστεί για την πίστη σας στον Ιησού Χριστό; Πώς συγκρίνονται με την εμπειρία των αναγνωστών του Ιωάννη;
3. Τι πειρασμούς και πιέσεις αντιμετωπίζουν στη χώρα σας σήμερα οι Χριστιανοί ώστε να εγκαταλείψουν τον Χριστιανισμό;
4. Με ποιους τρόπους έχετε ενθαρρυνθεί διαβάζοντας το βιβλίο της Αποκάλυψης; Με ποιους τρόπους σας έχουν ελεγχθεί;
5. Με ποιον τρόπο θα έπρεπε το γεγονός ότι βρισκόμαστε στις «τελευταίες μέρες» να εμβαθύνει την εξάρτησή μας από τον Θεό;
6. Καθώς ζούμε στις «τελευταίες μέρες» πως προσμένεις τον ερχομό του Ιησού στις παρούσες συνθήκες και τομείς της διακονίας;
7. Ποιοι είναι κάποιοι τρόποι όπου η καλοσύνη του Θεού θα πρέπει να μας ενθαρρύνει να παραμένουμε αφοσιωμένοι σε κείνον;
8. Με ποιον τρόπο οι προφητείες της Βίβλου σε έχουν παρακινήσει να παραμείνεις πιστός στον Θεό και να κρατήσεις τις διαθηκικές σου υποχρεώσεις;
9. Πώς μπορεί η αλήθεια ότι κάποιες από τις ευλογίες του Θεού εξαρτώνται από την υπακοή μας, να μας ενθαρρύνει στην συμπεριφορά και την αντιμετώπισή μας προς τους άλλους;
10. Πώς θα πρέπει η συμμετοχή των αγγέλων και των δαιμονίων στον πραγματικό κόσμο να επηρεάσει τον τρόπο που ζούμε και διακονούμε;
11. Ποια ελπίδα και ποια ενθάρρυνση θα πρέπει να λάβουμε από τη βεβαιότητα που βρίσκεται στην Αποκάλυψη ότι ο Ιησούς θα ξανάρθει και θα ολοκληρώσει τη βασιλεία του;

12. Ποιο είναι το πιο σημαντικό πράγμα που διδάχτηκες από τη διάλεξη αυτή;